

מילד לאיש

שמות פרק ב

א וילך איש, מבית לוי; ויקח, את-בת-לוי. ב ותהר האשה, ותלד בן; ותרא אתו כִּי-טוב הוא, ותצפנהו שלשה ירחים. ג ולא-יכלה עוד, הצפינו, ותקח-לו תבת גמא, ותחמרה בחמר ובזפת; ותשם בה את-הילד, ותשם בסוף על-שפת היאר. ד ותתצב אחתו, מרחק, לדעה, מה-יעשה לו. ה ותרד בת-פרעה לרחץ על-היאר, ונערתייה הלכת על-יד היאר; ותרא את-התבה בתוך הסוף, ותשלח את-אמתה ותקחה. ו ותפתח ותראהו את-הילד, והנה-נער בכה; ותחמל עליו--ותאמר, מילדי העברים זה. ז ותאמר אחתו, אל-בת-פרעה, האלף וקראתי לך אשה מינקת, מן העברית; ותינק לך, את-הילד. ח ותאמר-לה בת-פרעה, לכי; ותלך, העלמה, ותקרא, את-אם הילד. ט ותאמר לה בת-פרעה, היליכי את-הילד הזה והינקהו לי, ואני, אתן את-שכרך; ותקח האשה הילד, ותניקהו. י ויגדל הילד, ותבאהו לבת-פרעה, ויהי-לה, לבן; ותקרא שמו, משה, ותאמר, כי מן-המים משיתוהו.

יא ויהי בימים ההם, ויגדל משה ויצא אל-אחיו, וירא, בסבלתם; וירא איש מצרי, מכה איש-עברי מאחיו. יב ויפן כה וכה, וירא כי אין איש; ויד, את-המצרי, ויטמנהו, בחול. יג ויצא ביום השני, והנה שני-אנשים עברים נצים; ויאמר, לרשע, למה תפה, רעך. יד ויאמר מי שמך לאיש שר ושפט, עלינו--הלהרגני אתה אמר, כאשר הרגת את-המצרי; ויירא משה ויאמר, אכן נודע הדבר. טו וישמע פרעה את-הדבר הזה, ויבקש להרג את-משה; ויברח משה מפני פרעה, וישב בארץ-מצרים וישב על-הבאר. טז ולכהן מדון, שבע בנות; ותבאנה ותדלנה, ותמלאנה את-ההרטים, להשקות, צאן אביהן. יז ויבאו הרעים, ויגרשום; ויקם משה ויושעו, וישק את-צאנם. יח ותבאנה, אל-רעואל אביהן; ויאמר, מדוע מהרתן בא היום. יט ותאמר-איש מצרי, הצילנו מיד הרעים; וגם-דלה דלה לנו, וישק את-הצאן. כ ויאמר אל-בנותיו, ואיו; למה זה עזבתן את-האיש, קראן לו ויאכל לחם. כא ויואל משה, לשבת את-האיש; ויתן את-צפרה בתו, למשה. כב ותלד בן, ויקרא את-שמו גרשם: כי אמר--גר הייתי, בארץ נכריה. {פ}

"ועתה לכה, ואשלחך אל-פרעה; והוצא את-עמי בני-ישראל, ממצרים".

שמות פרק ג'

יא ויאמר משה, אל-האלהים, **מי אנכי**, כי אלף אל-פרעה; וכי אוציא את-בני ישראל, ממצרים. **יב** ויאמר, **כי-אהיה עמך**, וזה-לך האות, כי אנכי שלחתיך: בהוציאך את-העם, ממצרים, תעבדון את-האלהים, על ההר הזה. **יג** ויאמר משה אל-האלהים, הנה אנכי בא אל-בני ישראל, ואמרת להם, אלהי אבותיכם שלחני אליכם; **ואמר-לי מה-שמו**, מה אמר אלהים. **יד** ויאמר אלהים אל-משה, אהיה אשר אהיה; ויאמר, כה תאמר לבני ישראל, **אהיה**, שלחני אליכם. **טו** ויאמר עוד אלהים אל-משה, כה-תאמר אל-בני ישראל, ה' אלהי אבותיכם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב, שלחני אליכם; זה-שמי לעלם, וזה זכרי לדר דר.

שמות פרק ד'

א ויען משה, ויאמר, והן לא-נאמינו לי, **ולא ישמעו בקלי**: כי לאמר, לא-נראה אליך ה'. **ב** ויאמר אליו ה', מזה (מה-זה) בידך; ויאמר, **מטה**. **י** ויאמר משה אל-ה', בי אדני, לא איש דברים אנכי גם מתמול גם משלשם, גם מאז דברך אל-עבדך: **כי כבד-פה וכבד לשון**, אנכי. **יא** ויאמר ה' אליו, מי שם פה לאדם, או מי-ישום אלם, או חרש או פקח או עור--הלא אנכי, ה'. **יב** ועתה, לך; ואנכי אהיה עם-פיך, **והוריתיך אשר תדבר**. **יג** ויאמר, בי אדני; **שלח-נא, ביד-תשלח**. **יד** ויחר-אף ה' במשה, ויאמר הלא אהרן אחיך הלוי--ידעתי, כי-ידבר ידבר הוא; וגם הנה-הוא יצא לקראתך, וראך ושמח בלב. **טו** ודברת אליו, ושמת את-הדברים בפיו; ואנכי, אהיה עם-פיך ועם-פיהו, והוריתי אתכם, את אשר תעשון. **טז** ודבר-הוא לך, אל-העם; **והיה הוא יהיה-לך לפה, ואנתה תהיה-לו לאלהים**. **יז** ואת-המטה הזה, תקח בידך, אשר תעשה-בו, את-האות.

"תכבד העבדה על-האנשים... ואל-ישעו"

שמות פרק ה'

ד ויאמר אלהים, מלך מצרים, למך משה ואהרן, תפריעו את-העם ממעשיו; לכו, לסבלתיכם. **ה** ויאמר פרעה, הן-רבים עתה עם הארץ; והשבתם אתם, מסבלתם. **ו** ויצו פרעה, ביום ההוא, את-הנעשים בעם, ואת-שטריו לאמר. **ז** לא תאספון לתת תבן לעם, ללבן הלבנים--כתמול שלשם: הם, ילכו, וקששו להם, תבן. **ח** ואת-מתכנת הלבנים אשר הם עשים תמול שלשם, תשימו עליהם--לא תגרעו, ממנו: כי-נרפים הם--על-כן הם צעקים לאמר, נלכה נזבחה לאלהינו. **ט** תכבד העבדה על-האנשים, ויעשו-בה; ואל-ישעו, בדברי-שקר.

כלום לא עצוב

מילים ולחן: אביתר בנאי

מישהו נכנס לחנות דווקא נחמד מאוד
רגע כואב בחזה ופתאום נופל ומת
בגיל ארבעים ושש עם בית ואשה
ורגע אחד בחזה ואשה אחת
תישן לבד.

מישהי נוסעת בטרמפ דווקא יפה מאוד
לא מזמן קיבלה הצעה היא חושבת שהיא תסכים
אוי כמה שהיא בכתה כשהנהג את החולצה
קרע לה

תינוק בקומה מעל בוכה חזק מאוד
אבא את אמא דקר וירה לעצמו בראש
ודם מקומה מעל נזל לי על החלון
על מה אני חושב הלילה

כלום לא עצוב הכל כרגיל
כלום לא קורה פה, כלום לא קורה פה

הרבה כאבים בגוף והרבה כאבים בלב
הרבה בנינים יפים והרבה אמנות ותרבות
הרבה הורים מתים והרבה קירות נסדקים
ולי זה נראה פתרון ללכת איתך לישון
הלילה

כלום לא עצוב הכל כרגיל
כלום לא קורה פה
כלום לא קורה פה
הכל שקט, הכל שקט

איזה לילה יפה לחלום חלומות יפים.

© ליוצר ולעכו"ם

אל מול שתיקת הטבע אני פועל,
במרחבי אדישות אין קץ אני ממציא משמעות.
אינני צופה דומם, אני מתערב,
ואומר שדבר זה ודבר אחר רעים הם.

ומה שחשוב זה

למשוך עצמך מעלה בשערותיך
ואני פועל לשנותם ולשפרם
להפוך את קרביך – את הפנים אל החוץ
ולראות עולם ומלואו בעיניים רעננות

(פטר וייס, מארה / סאד)

”דרך התהליך של הגדילה הרוחנית שלו שהובילה
ליציאתו מבית פרעה לקראת אחיו, דרך ראיית סבלם
והנשיאה עמם בעול, הוא הופך להיות ראוי להנהיג את
העם ולהוציאו ממצרים. לא כל אדם נתבע להוציא את
ישראל ממצרים, אך כל אדם נתבע להוציא עצמו
ממצרים ולצאת אל אחיו.”

יהודה מימרן / מאמר: "לרצות לראות"/ גיליון "ארץ אחרת" 2002